

Medlem ønsker, efter hans Regnestykke. Der er netop her en Vilkaarlighed, som man ingenlunde er gardeder imod. Imidlertid skal jeg gerne gaa ud fra, at man til næste Aar, naar man stod overfor det ny Grundlovsforslags Gennemførelse første Gang, ikke vilde lægge noget andet til Grund, end hvad der har været fremholdt i det Eksempel, vi have modtaget fra Ministeren. Men hvad er det saa, vi vilde faa? Det ærede Medlem har selv sagt, at København da vilde faa 5 ny Kredse. Det vil sige, at den faar 21 i alt. Da jeg forrige Gang havde Ordet, har jeg med Tal, som jeg rolig vil lade det ærede Medlem revidere, naar Rigsdagstidenden ligger for, godtgjort, at hvad København skulde have i Øjeblikket, var 26 Kredse, hvis den da skulde ligestilles med det øvrige Land. Det ærede Medlem opgiver imidlertid nu sely, at den kun vil faa 21 Kredse, altsaa 5 Kredse mindre, end den skulde have. I 1894 fik vi dog kun 4½ Kreds mindre, end vi skulde have. Her gælder altsaa min Sammenligning, som viser, at København bliver ringere hjulpet nu end i 1894, fuldstændig. Saa omtalte det ærede Medlem mine Udtalelser fra første Behandling, og jeg vil gerne have Lov til at læse op de Ord, hvormed jeg da til sidst præciserede min Stilling til Sagen: „Det, vi ønske, er, at Grundlovsforandringen skal formes saaledes, at Spørgsmaalet om Forholdstallet i Fremtiden kan afgøres uden nogen ny Grundlovsforandring. Kunne vi ikke naa at faa det med i Valgloven denne Gang, gaa vi med til en Valgkredslov uden Forholdstalsvalg, blot at disse gøres mulige i Grundloven.“ Jeg tænker mig altsaa staaende overfor Sagen til næste Aar, naar den reelt kommer til at ligge for efter Valgene til endelig Afgørelse. Det er da mit fulde Ønske, at vi kunde staa overfor en Grundlovsændring, som slaar fast enten 124 eller 132 Folketingskredse i Stedet for den nu gældende Bestemmelse om en Kreds for hver 16,000 Indbyggere. En saadan Grundlovsændring vilde jeg meget gerne gaa med til. Jeg ønskede blot, at der tillige skulde aabnes Mulighed for, at vi kunne gaa over til Forholdstalsvalg nogenlunde nemt, det vil sige uden at behøve dertil en ny Grundlovsforandring. Saa føjede jeg til, at fordi vi ikke straks kunde faa Forholdstalsvalget med, vilde jeg være tilfreds med at faa slaaet fast, at Folketingets Medlemsantal skulde være 132. Jeg kunde altsaa godt gaa med til en Grundlovsforandring, selv om vi denne Gang fik en ny Valglov, der ikke var byg-

get over Forholdstalsvalgmaaden. Men hvad jeg ikke kunde gaa med til, er det, som det ærede Medlem er gaaet med til: det at fastslaa i Grundloven en helt ny Betragtning som grundlovmæssig. Det ærede Medlem siger, at et forhenværende Medlem fra Møen har udtalt, at Grundlovens „omtrent“ betyder, at der skal tages Hensyn til Befolkningstætheden. Ja, det kan maaske have været hans Mening. Jeg mindes det ikke. Men det siger Grundloven ikke. Det ærede Medlem vil have, at Grundloven skal slaa fast, at et helt nyt Hensyn skal tages, et Hensyn, som tilmed ikke er affattet saadan, at man har blot nogenlunde bindende Regler, hvorefter det tages. Thi de Regler, som vi nu ere blevne enige om ved Valgloven, vilde gælde til Wandsbeck, naar vi om 10 Aar staa overfor dem igen. Derfor siger jeg, at det ærede Medlem i Virkeligheden er med til noget, som han selv har i høj Grad fordømt, er med til at gaa til en Grundlovsforandring, der gør hele dette Spørgsmaals Behandling ganske vilkaarlig overfor Fremtiden. Det ærede Medlem har saa endelig sagt, at det, hvorfor hans Parti ikke kunde gaa med i 1894, var, fordi det, man tillod sig, var et Grundlovsbrud. Dertil vil jeg for det første sige omtrent som min ærede Meningsfælle her ved Siden af, at hvis det var et Grundlovsbrud, saa har det ærede Medlem i Virkeligheden brudt Grundloven ved i det hele taget at lade sig vælge. Han er netop valgt paa Basis af det, han kalder et Grundlovsbrud. (Modsigelse). Vil man have en Grundlovsopfattelse godkendt eller underkendt, har man enten at gaa til Rigsretten, eller at støtte sig til, hvad Praxis anerkender, hvad der faar Hævdret gennem Aarene, og der er det netop saaledes, at denne Tale om Grundlovsbrud kom først sildig op. (Afbrydelse.) Den kom først op længe efter, at Rigsdagen havde vedtaget Ændringer i Valgloven, ganske paa samme Maade som i 1894, Ændringer, som gik ud paa at lægge om paa nogle Kredse, føje ny Kredse til tidligere, uden at nogen kaldte det Grundlovsbrud. Da vi i sin Tid forhandlede det Spørgsmaal, drog jeg frem, at det, som de radikale Partier i 1894 kaldte Grundlovsbrud, var netop det samme, som selve Hørup tidligere havde været med til at foreslaa og at foreslaa for blot at opnaa en forsvindende Fordel for Byerne. Han havde i sin Tid været med til at foreslaa Københavns 5te Kreds delt i to Dele, Punktum, ikke andet. Hvorfor? Fordi